

OP ZOEK NAAR DE VERLOREN TWEELINGHELFT

Als gasttrainer en supervisor bij SchoolvoorCoaching draagt Margot Groot bij aan het versterken van lichaamsbewustzijn. In haar eigen praktijk kwamen er afgelopen jaar ineens veel cliënten op haar pad met klachten die terug te voeren waren op een verloren tweelinghelft in de moederschoot. Dat is het thema van haar Coach2meet op 10 februari. Margot: “Vaak ontdekken mensen dat ze hun tweelingdeel kunnen gebruiken als helper of inspirator, als een lijntje naar het universum.” - Door Caroline Linssen

Hoe ben jij op het spoor van de verloren tweelinghelft gekomen?

“Zielen besluiten soms om samen met iemand anders naar de aarde te komen. Het kan zijn dat die andere ziel zich onderweg naar de aarde of tijdens de zwangerschap terugtrekt. Dit kan voor de overlevende een levenslang gevoel opleveren van verlatenheid. In 1998 ontmoette ik in mijn praktijk de eerste verloren tweelinghelft, bij een vrouw die een burn-out kreeg na de miskraam van haar zus. In die tijd werkte ik uitsluitend vanuit het lichaam, maar zij ging een laagje dieper. Ze kwam ‘terug’ in moeders buik en merkte dat ze daar niet alleen was. Ik volgde

haar, en de kennismaking en het afscheid nemen van dat tweelingdeel had een helend effect. Na die ervaring wilde ik meer weten over ons onderbewustzijn en besloot een opleiding in reïncarnatietherapie te gaan doen.”

Ben je toen meteen met dit nieuwe thema aan de slag gegaan?

“Nee, dat kwam pas in maart 2015 terug in mijn praktijk. Ineens kwamen er allemaal mensen op mijn pad met dezelfde klachten: workaholic zijn, moe of depressief, zich verlaten voelen. Of met relatieproblemen omdat ze ooit verscheurd waren door die verloren relatie in de buik en bang zijn om weer iemand te verliezen. Vaak gaan ze claimen, of binden ze zich juist helemaal niet. De meesten weten helemaal niet dat hun moeder een spontane abortus heeft gehad tijdens zwangerschap.

Tegenwoordig kan je op de echo zien dat er eerst twee foetussen in de baarmoeder zaten en later nog maar één, maar vroeger kon dat niet. Ik gebruik mijn bio-tensor om in en om het energieveld van cliënten uit te zoeken waar de wortel ligt van het probleem.

Dan leg ik hen voor dat we daar aan zouden kunnen werken.

Tegenwoordig kunnen we veel meer inzetten dan we beseffen.

We kunnen ons schonen van karmische en genetische belastingen en daar de kracht en vrijheid uit halen zodat klachten in krachten veranderen.”

Hoe begeleid je mensen met verloren tweelinghelften?

“Allereerst is het belangrijk dat ze zichzelf kunnen waarnemen, zowel fysiek als associatief.

Ik werk vrij directief. Ik vraag aan hun onderbewustzijn, dat deel wat alles van hen weet, om terug te gaan in de tijd van voor de moederbuik, waar je alleen energie bent. Die zielenreis laat ik hen lijfelijk beleven. Ik volg hen daarin, houd bij wat zij zeggen en hoe dat bij de onderzoeksvraag past. Als mensen hun tweelingdeel ontmoeten, ontdekken ze vaak dat ze die kunnen gebruiken als helper of inspirator, een lijntje naar het universum, waardoor ze

minder eenzaam zijn. Een cliënt van 22 was bijvoorbeeld al jaren depressief. Hij kon na vier sessies bij mij stoppen met zijn medicijnen en met roken. Heel bijzonder. We leven in de tijd van de vierde dimensie, waarin de wet van de aantrekking geldt. Het was precies het goede moment dat die man bij mij kwam, omdat ik met dit thema bezig was. In dit tijdperk van Aquarius speelt de vierde dimensie een grote rol. De 'tijd' wordt er bijgevoegd en dan kunnen dingen synchroon gaan lopen. Een oude herinnering leeft ineens op of wordt door een incident getriggerd. Synchroniciteit geldt ook voor coaches: soms trek je ineens cliënten aan met bepaalde vragen.”

Je bent erg bevlogen en enthousiast over dit thema, waar komt dat vandaan?

“Toen ik vorig jaar mijn eerste lezing over dit thema op papier zette, besepte ik ineens: ik heb zelf een tweelingdeel verloren. Dat heb ik nu pas ontdekt, terwijl ‘mag ik op aarde zijn’ al heel mijn leven mijn thema is geweest. Bij terugblik kwam mijn leven in een ander licht te staan. Ik moest altijd lief en aardig zijn, of nuttig, want dan gaat de ander niet weg. Na deze ontdekking kreeg ik hevige uitslag op beide onderarmen, die maar niet wegging. Ik heb daarvoor een opstelling gedaan. Mijn begeleidster zat als mijn tweelingdeel op de andere stoel. Zij kreeg een ander gezicht, maar wel met dezelfde ogen als ik en een zachte uitstraling. Ineens werd mij duidelijk wat die uitslag op mijn onderarmen wilde zeggen. Ik wilde mijn tweelingdeel vasthouden! Heel ontroerend was dat. Ze wilde meer afstand, dus schoven we de stoelen uiteen. Uiteindelijk zei ze: ‘Misschien moet je me loslaten.’ Toen hebben we afscheid genomen van elkaar. Het hield me bezig waarom ze bij me was, want ik had in vorige reizen nooit gemerkt dat ik met iemand anders naar de aarde ging. Alleen, toen had ik andere trauma’s te verwerken. Mijn tweelingdeel was een jonge ziel die de aarde wel eens wilde ervaren. Ze was zich onbewust aan mij gaan hechten. In de vierde maand van de zwangerschap is ze vertrokken. Die uitslag op mijn armen verdween daarna

binnen drie dagen.”

Hoe helpt het besef van tweelingdelen coaches in hun werk met cliënten?

“Tot nu toe had ik een divers publiek bij mijn presentaties. Dit is de eerste keer dat ik het aan coaches aanbied. Dat is anders, want zij werken met mensen en willen het misschien meteen toepassen. Ik denk dat je je door mijn presentatie realiseert dat er meer is dan je denkt, en dat de oorzaak van problemen soms dieper ligt dan je denkt, want trauma’s treden niet alleen na de geboorte op maar ook al tijdens de zwangerschap. Daar kun je je in gaan verdiepen er iets mee gaan doen, bijvoorbeeld op energetisch niveau. Ik neem bij de Coach2meet een paar boeken mee die je daarover zou kunnen lezen.”

Wat mis je als je niet deelneemt aan jouw Coach2meet?

“De kennismaking met deze bewustzijnssprong die sinds 1998 meer en meer in de wereld werd gezet. Je zou het quantum-healing kunnen noemen. En je mist een ontdekkingsreis, een beleving, een heel spannend avontuur! Je mist de ervaring van het met open mond luisteren en toch jezelf niet te verliezen, omdat je in je lijf blijft. Ik gebruik film en muziek, gedichten, lees stukjes voor en vertel wat ik gedaan heb met diverse cliënten. Maar deelnemers gaan ook hun lichaam beleven, zodat de kennis niet in het hoofd wordt verzameld maar indaalt. Ik laat hen echt zitten en observeren, zodat ze zichzelf en hun lijf ervaren. Dat doe ik vanuit mijn praktijk ‘Stilstaan bij bewegen’: vanuit je lijf luisteren zodat het verhaal hoorbaar en voelbaar wordt. Het gaat om het waarnemend bewustzijn, opmerken wat je beleeft met gerichte aandacht. Het gaat ook om het associatieve vermogen, hoe je aan de dingen die je beleeft een woord geeft, dus via je lichaam weer in je aandachtige hoofd om je associaties te beschrijven. Daar kunnen coaches wel wat mee, denk ik.”

Meer informatie: www.stilstaanbijbewegen.nl